

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/629/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314229442
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2314229442.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit a.s., so sídlom Bratislava, Ružová dolina 25, IČO: 47 248 980, zastúpeného spoločnosťou: PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Ružová dolina 25, IČO: 36 668 745, proti odporcovi: I. B., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX, o zaplatenie 496,45 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 17C/134/2015-27 zo dňa 18.8.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zamietol návrh navrhovateľa a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 31 ods. 1, § 32 ods. 1, § 33 ods. 1 až 3, § 52 ods. 1, 2 54 Občianskeho zákonníka účinného k 7.12.2011 ako i § 101 ods. 1, § 115a ods. 2, § 142 ods. 1 O.s.p. a vecne tým, že právny predchodca navrhovateľa spoločnosť Slovak Telekom, a.s. uzatvoril s odporcom v postavení fyzickej osoby nepodnikateľa Zmluvu o pripojení tak, ako je to podrobne popísané v návrhu, avšak navrhovateľom doložená zmluva nie je podpísaná odporcom, ale osobou menom B. s uvedením čísla jej občianskeho preukazu (nie je pritom zrejmé, v akom vzťahu je k osobe odporcu). V úvodných ustanoveniach zmluvy ako osoba, s ktorou sa zmluva uzatvára, je však uvedený odporca, absentuje tu údaj - číslo jeho občianskeho preukazu, ako splnomocnená osoba je uvedený opäť odporca. Zo zmluvy ani z iných listinných dôkazov nie je zrejmé, či pani B. podpisovala za odporcu zmluvu v súlade s § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka, t.j. na základe plnomocenstva, alebo či konala podľa § 32 ods. 2. Zmluvu o pripojení tak podpísala osoba, ktorá nebola splnomocnená na uzavretie takéhoto právneho úkonu. Preukázanie splnomocnenia nie je zaznamenané v zmluve, nebolo preukázané ani iným listinným dôkazom, rovnako tak navrhovateľ nepreukázal, že odporca schválil prekročenie plnomocenstva alebo konanie bez plnomocenstva. S poukazom na uvedené potom v prejednávanej veci nie je daná pasívna vecná legitímácia odporcu, nakoľko odporca zmluvu, z ktorej sa odvíjajú práva a povinnosti jej účastníkov a ktorí sú viazaní touto zmluvou, nepodpísal a teda záväzkový vzťah neuzatvoril. Vzhľadom na uvedené súd potom návrh ako nedôvodný zamietol. Odporca bol v konaní plne úspešný, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli, preto mu ich náhradu súd nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom právneho zastúpenia odvolanie navrhovateľ a domáhal sa ním, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že jeho návrhu vyhovie, pričom mu prizná uplatnenú a vyčíslenú náhradu trov konania. Ako odvolací dôvod označil nesprávne skutkové zistenia. Argumentoval tým, že nesúhlasí so zhodnotením súdu, podľa ktorého priložená zmluva nie je podpísaná odporcom, ale osobou menom B. s uvedením čísla jej občianskeho preukazu. Na predmetnej zmluve figuruje podpis odporcu, a to v dolnej časti podpisového okienka pod menom B. a pod tam

uvedením číslom. Dané tvrdenie opiera tiež o Odovzdávací protokol Magio Sat zo dňa 13.12.2011, ktorí tvorí prílohu návrhu na začatie konania a ktorý opätovne prikladá za účelom komparácie podpisov. Z uvedeného protokolu je možné zistiť, že sa na ňom zjavne nachádza podpis odporcu totožný s podpisom na zmluve. Z uvedeného potom vyplýva, že odporca zmluvu podpísal. Dôvod podpisu zmluvy zo strany pani B. mu nie je známy, t.j. nevie povedať, či ide o manželku odporcu, sestru alebo inú osobu.

Odporca odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok s použitím § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V prejednávanej veci prvostupňový súd s odkazom, že ide o drobný spor (nárok max. 1.000 Eur, porovnaj § 200ea O.s.p.), mimo pojednávania (§ 115a ods. 2 O.s.p.) vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to: Zmluvou o pripojení, faktúrami, oznámením o postúpení.

V tomto prípade bolo pre rozhodnutie odvolacieho súdu významné vyriešiť si najskôr tú právnu otázku, či súd prvého stupňa mohol podľa § 115a O.s.p. vo veci samej rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keď podľa neho neboli predloženými listinami preukázané všetky rozhodujúce skutočnosti a súd tak musel založiť svoje rozhodnutie vo veci na závere o neunesení dôkazného bremena navrhovateľom.

Podľa ust. § 115 ods. 1 O.s.p. ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná.

Podľa ust. § 115a O.s.p. na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali. (ods. 1) Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. (ods. 2) Súhlas účastníkov s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania alebo výslovne vzdanie sa práva na prejednanie veci sa vzťahuje aj na odvolacie konanie. O tejto skutočnosti musia byť účastníci konania poučení. (ods. 3)

Z ustanovenia § 115a O.s.p. teda vyplýva, že súd prvého stupňa môže vec samú prejednať a rozhodnúť o nej bez nariadenia pojednávania - okrem toho, že účastníci sa práva na verejné prejednanie veci vzdali, prípadne s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania súhlasili, ako i v prípade, že ide o drobný spor (daný prípad) podľa názoru odvolacieho súdu len vtedy, ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov a ak ide o listiny, ktoré predložil súdu niektorý z účastníkov konania.

Pri prejednávaní a rozhodnutí veci bez nariadenia pojednávania súd môže vychádzať len z takých listín, ktoré mu predložili účastníci konania (ich zástupcovia alebo splnomocnenci). Len vo vzťahu k týmto listinám je totiž možné predpokladať, že ide o listiny účastníkom konania známe a že k ich pravosti alebo obsahu nemajú pripomienky; voči ostatným listinám majú účastníci konania právo sa vyjadriť (porovnaj § 123 O.s.p.), dôkaz takými listinami je za tejto situácie prípustný len pri prejednaní veci, a je preto vylúčené, aby súd prvého stupňa postupoval podľa § 115a O.s.p., a to i vtedy ak ide o drobný spor.

Bez nariadenia pojednávania môže súd prvého stupňa vec prejednať a rozhodnúť súčasne len za podmienky, že bol náležite zistený skutkový stav veci na základe účastníkmi predložených listín, lebo nimi boli preukázané všetky medzi účastníkmi sporné skutkové okolnosti, významné pre právne posúdenie veci. Ak totiž ust. 115a O.s.p. uvádza ako predpoklad pre prejednanie a rozhodnutie veci bez nariadenia pojednávania, aby vo veci bolo možné "rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi", vyjadruje tým nielen požiadavku, aby súd pri zisťovaní skutkového stavu veci nevychádzal, samozrejme okrem zhodných tvrdení účastníkov konania (§ 153 ods. 1 O.s.p.), z

iného dôkazu ako z listín predložených účastníkmi konania (ich zástupcami alebo splnomocnencami), ale aj podmienku, že všetky rozhodujúce skutočnosti budú zhodnými tvrdeniami účastníkov a nimi predloženými listinami náležite preukázané a že teda podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa nebude (aj) nespĺnená povinnosť tvrdenia alebo neunesenie dôkazného bremena. Ak sa ukáže, že účastník konania doteraz nespĺnil svoju povinnosť tvrdenia (neuviedol všetky rozhodujúce skutočnosti alebo ich uviedol neúplne) alebo povinnosť dôkaznú (nenavrhol dôkazy potrebné na preukázanie všetkých svojich sporných tvrdení, ktoré sú pre právne posúdenie veci významné), musí súd prvého stupňa, aj keby išlo o drobný spor, ako to bolo v danom prípade, vždy nariadiť pojednávanie (§ 115 ods.1 O.s.p.), pretože si musí splniť povinnosť v zmysle cit. § 118 ods. 2 O.s.p. a informovať o rozsahu sporných a nesporných skutočností a dokazovania, čo bez nariadenia pojednávania nie je možné.

Z uvedených dôvodov je potom možné uzavrieť, že na prejednanie veci samej nie je potrebné v zmysle ustanovenia § 115a O.s.p. nariadiť na súde prvého stupňa pojednávanie, i keď ide aj o len drobný spor, len vtedy, ak účastníci konania prostredníctvom nimi predložených listinných dôkazov a svojich zhodných tvrdení uniesli bremená tvrdenia a dôkazné bremena a ak podkladom pre rozhodnutie súdu vo veci samej bol týmito dôkazy (prípadne aj pomocou zhodných tvrdení účastníkov) zistený skutkový stav veci, čo však daný prípad nie je.

Odvolací súd je si vedomí, že požiadavka možnosti vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi, pre prejednanie veci samej bez nariadenia pojednávania je uvedená v ods. 1 cit. § 115a O.s.p., ktorý vyžaduje súhlas alebo výslovné vzdanie sa práva na verejné prejednanie veci, keď možnosť rozhodnúť bez nariadenia pojednávania i v drobných sporoch je upravená samostatne v ods. 2 tohto zákonného ustanovenia, avšak i tento odsek je potrebné vnímať a vykladať v kontexte s ods. 1, pretože i tu súd bude svoje skutkové tvrdenia opierať len o listinné dôkazy, prípadne zhodné tvrdenia účastníkov.

Spravodlivým prejednaním veci je také súdne konanie, ktoré rešpektuje všetky procesné zásady a princípy, ktoré tvoria súčasť štruktúry základných ľudských práv a slobôd. Podľa nálezu Ústavného súdu I.ÚS 26/94 obsah práva na súdnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva na súdnu ochranu alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom je potom porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba potom rozumieť závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Odvolací súd poukazuje i na to, že obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94). K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto domáha svojho práv na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktoré je v rozpore so zákonom (porovnaj III. ÚS 7/08).

Konanie pred súdom pritom musí zabezpečiť pre účastníkov konania spravodlivú ochranu ich práv a záujmov (tzv. fair proces). Na zabezpečenie tejto ochrany priznáva Občiansky súdny poriadok účastníkovi viaceré procesné práva, medzi ktoré patrí aj právo vyjadrovať sa k tvrdeným skutočnostiam, navrhovať dôkazy na ich vyvrátenie a vyjadrovať sa aj k právnym dôsledkom z nich vyplývajúcich.

Preto pokiaľ súd prvého stupňa zamietol navrhovateľovi návrh len preto, že neunesol dôkazné bremeno, teda nepreukázal uzatvorenie zmluvy odporcom, resp. osobou na to oprávnenou (riadne splnomocnenou), pričom rozhodol o veci bez nariadenia pojednávania s odkazom na § 200ea v spojení s § 115a ods. 2 O.s.p., čím si potom nemohol splniť povinnosť podľa § 118 ods. 2 O.s.p. informovať o rozsahu sporných a nesporných skutočností a dokazovania, týmto nesprávnym postupom zaťažil konanie vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.). V dôsledku toho potom odvolaciu súdu neostávalo nič iné iba napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa s použitím § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, tu potom už bez potreby zaobrerania sa s ďalšou odvolacou argumentáciou z hľadiska hospodárnosti konania. I podľa už konštantnej

judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

Povinnosťou súdu prvého stupňa tak bude v ďalšom konaní riadiť sa názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 226 O.s.p. viazaný, opätovne vec prejednať za stavu dodržania procesného postupu opísaného vyššie, ktorého nedostatok spôsobil aj nutnosť zrušenia jeho rozsudku a až potom opätovne rozhodnúť o veci i o trovách konania prvostupňového i odvolacieho (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.